

Zamyslenia po týždeň po 5. nedeli po Veľkej noci 6. mája 2018

Sobota 12. mája 2018

Piesne: ES č. 381, 479

Text: J 6, 60 – 69

„60Vtedy mnohí z Jeho učeníkov, ktorí to počuli, povedali: Tvrdá je táto reč, kto ju môže počúvať? 61Keďže Ježiš vedel sám od seba, že Jeho učeníci reptajú na to, povedal im: Toto vás pohoršuje? 62A čo, keď uvidíte Syna človeka, ako vystupuje tam, kde bol predtým? 63Duch je, ktorý obživuje, telo nič neosoží. Reči, ktoré som vám hovoril, sú duch a život. 64Ale medzi vami sú niektorí, čo neveria. Ježiš totiž od počiatku vedel, ktorí sú neveriaci a kto Ho zradí. 65I riekol: Preto som vám hovoril, že nikto nemôže prísť ku mne, len ak by mu to dal Otec. 66Odvtedy mnohí z Jeho učeníkov odišli a nechodili viac s Ním. 67Ježiš teda riekol dvanástim: Či aj vy chcete odísť? 68Odpovedal Mu Šimon Peter: Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš, 69a my sme uverili a poznali, že Ty si (Kristus), ten Svätý Boží.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keby sme mali Bibliu pred sebou, videli by sme, že Pán Ježiš v tejto 6. kapitole nasycuje zástup a o sebe hovorí, že je Chlieb života. Ľudia Ho hľadajú každým dňom – prečo by aj nie, keď rozdáva toľkým tisícom chlieb aj ryby?! Vie však aj to, že Ho ľudia nehľadajú kvôli Nemu samotnému, ale len kvôli jedlu. Pre Židov bolo pohoršujúce, že sa Ježiš stotožňoval s Pánom Bohom a volal Ho svojim Otcom. Tu čelí Pán Ježiš značnému diskusnému fóru, Židov je veľa, On je sám. Vysvetľuje im, že chlieb, ktorý im padal z neba – manna – bol dočasný, nestály, ľudia potom zomreli, ale Jeho chlieb – teda On sám, je chlebom, z ktorého ľudia budú večne žiť, preto je chlebom života. Svoju reč končí: „Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom...“ Keď toto povedal, bola to silná káva aj na Jeho učeníkov, a preto mu povedali „tvrdá to bola reč“ a mnohí po tomto výstupe odišli. Pán Ježiš mal veľa nasledovníkov, po tomto však zostáva iba jadro. Keď ide do tuhého, treba sa opásat' a pripraviť. Otázne je, či my v živote, ak prichádza veľká skúška, rozumieme a chápeme, že musíme prejsť niečím ťažkým. V danej chvíli nám to nemusí dávať zmysel, ale v ťažkých situáciách sa ukazuje charakter, cibrí sa sila, odvaha. Rozhodne treba byť aj modlitebne pripravený. V takejto udalosti, keď učeníci odišli, sa preosieval plevel od žita. Pritom sa ukazovalo všetko ako hotová úroda. Ale nie, odchádzajúci boli nalomení, ich viera mala vážne trhliny, ktoré sa ukázali, že nie sú v stave prijímať Chlieb života. Žiaľ. To mi pripomína ľudí, ktorí „silno“ veria v Boha, ale raz nemôžu chodiť do kostola, lebo sú proti cirkvi a tým

zlým ľuďom v nej. Vtedy sa pýtam: Ako chcete prijímať spoveď, Večeru Pánovu?! Kedy a ako sa vám budú zmývať hriechy? Počujete sami slovo Božie, viete si ho vykladať? Ani oni neveria v pravý Chlieb, ktorý dáva život! Smutný Pán Ježiš sa teda dvanástich pýta, či aj oni chcú odísť. Tu vidíme Petrovo nádherné vyznanie: „Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš a my sme uverili a poznali, že Ty si Kristus, ten svätý Boží.“ Toto je to, čo chceme aj my dnes smelo vyznávať. Vždy máme na výber, kam pôjdeme, čo budeme robiť, vždy je viacero životných alternatív – no Kristus nech je naša primárna a zároveň jediná možnosť životnej cesty, ktorá ústi pri Kristovi samotnom. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, ďakujeme Ti, že nám dávaš nielen chlieb, ktorý nasycuje naše telo, ale aj chlieb života, ktorý máme v Tvojom Synovi Ježišovi Kristovi. Prosíme, odpusť nám, ak neraz pohrdame Tvojím chlebom, ak je naša viera nestála a rozhoduje sa pre veci tohto sveta. Dávaj nám svojho Ducha Svätého, aby sme dokázali Teba nasledovať a Tebou sa nechať nasycovať. Amen.

Mgr. Zuzana Szabóová, námestná farárka v CZ ECAV Príbovce